

31998L0005

L 77/36

URADNI LIST EVROPSKIH SKUPNOSTI

14.3.1998

DIREKTIVA 98/5/ES EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA**z dne 16. februarja 1998****za olajšanje trajnega opravljanja poklica odvetnika v drugi državi članici kakor tisti, v kateri je bila kvalifikacija pridobljena**

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti in zlasti člena 49, člena 57(1) ter prvega in tretjega stavka člena 57(2) Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Komisije ⁽¹⁾,

ob upoštevanju mnenja Ekonomsko-socialnega odbora ⁽²⁾,

v skladu s postopkom, določenim v členu 189b Pogodbe ⁽³⁾,

(1) ker naj v skladu s členom 7a Pogodbe notranji trg obsega območje brez notranjih meja; ker je v skladu s členom 3(c) Pogodbe odprava ovir, denimo med državami članicami, za prosti pretok oseb in storitev eden od ciljev Skupnosti; ker za državljane držav članic to med drugim pomeni možnost opravljati poklic bodisi s samozaposlitvijo ali redno zaposlitvijo v drugi državi članici kakor tisti, v kateri so pridobili svoje poklicne kvalifikacije;

(2) ker lahko v skladu z Direktivo Sveta 89/48/EGS z dne 21. decembra 1988 o splošnem sistemu za priznavanje visokošolskih diplom, podeljenih ob koncu strokovnega izobraževanja in šolanja v trajanju vsaj treh let ⁽⁴⁾, odvetnik, ki ima popolno kvalifikacijo v eni državi članici, že zaprosi za priznanje svoje diplome, ko ima namen nastaniti se v drugi državi članici, da bi tam opravljal poklic odvetnika pod poklicnim nazivom, ki se uporablja v tej državi; ker je cilj Direktive 89/48/EGS zagotoviti, da se odvetnik vključi v poklic v državi članici gostiteljici, in ker Direktiva ne poskuša spreminjati pravil, ki urejajo ta poklic v tej državi, niti odvetnika iz njih izvzeti;

(3) ker bi pri tem, da se lahko nekateri odvetniki hitro vključijo v svoj poklic v državi članici gostiteljici, med drugim z

opravljanjem preskusa usposobljenosti, predvidenega v Direktivi 89/48/EGS, drugi odvetniki s popolno kvalifikacijo morali imeti možnost doseči takšno vključitev po nekem obdobju poklicnega delovanja v državi članici gostiteljici pod poklicnimi nazivi iz svoje matične države ali pa nadaljevati opravljanje dejavnosti pod poklicnimi nazivi iz svoje matične države;

(4) ker bi moral imeti na koncu takšnega obdobja odvetnik možnost vključiti se v poklic v državah članicah gostiteljicah, po preverjanju, da ima poklicne izkušnje v tej državi članici;

(5) ker je ukrepanje v skladu s temi stališči upravičeno na ravni Skupnosti, ne le ker v primerjavi s splošnim sistemom za priznavanje diplom zagotavlja odvetnikom lažji način, kako se lahko vključijo v poklic v državi članici gostiteljici, ampak tudi zato, ker z omogočanjem odvetnikom, da opravljajo poklic pod poklicnimi nazivi iz svoje matične države na trajni podlagi v državi članici gostiteljici, zadovoljuje potrebe uporabnikov pravnih storitev, ki zaradi naraščajočih trgovinskih tokov, izhajajočih predvsem iz notranjega trga, iščejo nasvete pri opravljanju čezmejnih transakcij, kjer se pogosto prekrivajo mednarodno pravo, pravo Skupnosti in nacionalna zakonodaja;

(6) ker je ukrepanje na ravni Skupnosti prav tako upravičeno, ker le nekaj držav članic na svojem ozemlju že dopušča opravljanje dejavnosti odvetnikom, kako drugače kakor z zagotavljanjem storitev, iz drugih držav članic, ki opravljajo ta poklic pod poklicnimi nazivi iz svojih matičnih držav; in ker se v državah članicah, kjer ta možnost obstaja, praktične podrobnosti, na primer glede področja dejavnosti in obveznosti registracije pri pristojnih organih, precej razlikujejo; ker takšna raznolikost položajev vodi v neenakost in izkrivljanje konkurence med odvetniki iz držav članic in pomeni oviro za prosti pretok; ker je mogoče le z direktivo, določajočo pogoje za opravljanje tega poklica, drugačno od zagotavljanja storitev odvetnikov, ki opravljajo poklic pod poklicnimi nazivi iz svoje matične države, rešiti te težave in ponuditi enake možnosti odvetnikom in uporabnikom pravnih storitev v vseh državah članicah;

⁽¹⁾ UL C 128, 24.5.1995, str. 6, in

UL C 355, 25.11.1996, str. 19.

⁽²⁾ UL C 256, 2.10.1995, str. 14.

⁽³⁾ Mnenje Evropskega parlamenta z dne 19. junija 1996 (UL C 198, 8.7.1996, str. 85), Skupno stališče Sveta z dne 24. julija 1997 (UL C 297, 29.9.1997, str. 6), Sklep Evropskega parlamenta z dne 19. novembra 1997 (Sklep Sveta z dne 15. decembra 1997).

⁽⁴⁾ UL L 19, 24.1.1989, str. 16.

- (7) ker v skladu s svojim ciljem ta direktiva ne določa nobenih pravil v zvezi s povsem domačimi situacijami, pri katerih že učinkuje na nacionalna pravila, ki urejajo odvetniški poklic, pa tega ne dela bolj, kakor je potrebno za učinkovito doseganje njenega cilja; ker še posebno ni v škodo nacionalni zakonodaji, ki ureja dostop do odvetniškega poklica in njegovo opravljanje pod poklicnim nazivom, uporabljenim v državi članici gostiteljici;
- (8) ker bi bilo treba od odvetnikov, ki jih zajema ta direktiva, zahtevati registracijo pri pristojnem organu v državi članici gostiteljici, da bi lahko ta organ zagotovil spoštovanje pravil poklicnega ravnanja, ki so v veljavi v tej državi; ker učinek takšne registracije glede sodnih pristojnosti in ravni in vrst sodišč, pred katerimi lahko odvetniki opravljajo poklic, določa zakon, veljaven za odvetnike v državi članici gostiteljici;
- (9) ker bi morali odvetniki, ki niso vključeni v poklic v državi članici gostiteljici, opravljati poklic v tej državi pod poklicnimi nazivi iz svoje matične države, da bi zagotovili pravilno obveščenost uporabnikov in da bi razlikovali med takšnimi odvetniki in odvetniki iz države članice gostiteljice, ki opravljajo poklic pod poklicnim nazivom, kakršen se tam uporablja;
- (10) ker bi bilo treba odvetnikom, ki jih zajema ta direktiva, dopustiti dajanje pravnih nasvetov, še posebno o zakonodaji njihovih matičnih držav članic, o zakonodaji Skupnosti, o mednarodnem pravu in o zakonodaji države članice gostiteljice; ker je to že dovoljeno pri zagotavljanju storitev v skladu z Direktivo Sveta 77/249/EGS z dne 22. marca 1977 o učinkovitem uresničevanju svobode opravljanja storitev odvetnikov⁽¹⁾; in ker bi bilo treba predvideti, kakor v Direktivi 77/249/EGS, možnost, da se iz dejavnosti odvetnikov, ki opravljajo poklic pod poklicnimi nazivi iz svoje matične države, v Združenem kraljestvu in na Irskem izključi izdelava nekaterih formalnih dokumentov na področju prepisa premoženja in overitve oporok; ker ta direktiva nikakor ne vpliva na predpise, po katerih so v vsaki državi članici nekatere dejavnosti rezervirane za druge poklice kakor odvetniškega; ker bi morala biti v tej direktivi prav tako vključena določba iz Direktive 77/249/EGS glede možnosti države članice gostiteljice, da zahteva od odvetnika, ki opravlja poklic pod poklicnim nazivom iz svoje matične države, delo v povezavi s kakim lokalnim odvetnikom, kadar zastopa ali brani stranko v sodnih postopkih; ker je treba to zahtevo razlagati upoštevajoč precedenčno pravo Sodišča Evropskih skupnosti, še posebno njegove rzsodbe z dne 25. februarja 1988 v zadevi 427/85 Komisija proti Nemčiji⁽²⁾;
- (11) ker bi bilo treba za zagotovitev nemotenega delovanja pravosodnega sistema državam članicam s posebnimi predpisi dopustiti, da dostop do svojih najvišjih sodišč rezervirajo specializiranim odvetnikom brez onemogočanja vključevanja odvetnikov držav članic, ki izpolnjujejo potrebne zahteve;
- (12) ker mora ostati odvetnik, ki je registriran pod poklicnim nazivom iz svoje matične države v državi članici gostiteljici, registriran pri pristojnem organu v svoji matični državi članici, če naj ohrani status odvetnika in če naj ga zajema ta direktiva; ker je iz tega razloga nepogrešljivo tesno sodelovanje med pristojnimi organi, še posebno v zvezi z morebitnimi disciplinskimi postopki;
- (13) ker lahko odvetniki, ki jih zajema ta direktiva, bodisi da so redno zaposleni ali samozaposleni v svojih matičnih državah članicah, opravljajo poklic redno zaposlenih odvetnikov v državi članici gostiteljici, če ta država članica daje to možnost svojim lastnim odvetnikom;
- (14) ker je namen, ki mu sledi ta direktiva, ko omogoča odvetnikom, da opravljajo poklic v kaki drugi državi članici pod poklicnimi nazivi iz svoje matične države, tudi njim olajšati pridobitev poklicnega naziva države članice gostiteljice; ker mora po členih 48 in 52 Pogodbe, kakor ju razlaga Sodišče, država članica gostiteljica upoštevati morebitne poklicne izkušnje, pridobljene na njenem ozemlju; ker je mogoče, potem ko je neki odvetnik dejansko in redno v državi članici gostiteljici tri leta opravljal dejavnost na področju prava te države, vključno z zakonodajo Skupnosti, upravičeno domnevati, da je pridobil sposobnost, potrebno za popolno vključitev v tamkajšnji odvetniški poklic; ker bi moral imeti na koncu tega obdobja odvetnik, ki lahko preskrbi dokazila, za katera je potrebno

⁽¹⁾ UL L 78, 26.3.1977, str. 17. Direktiva, kot je bila nazadnje spremenjena z Aktom o pristopu iz leta 1994.

⁽²⁾ [1988] ESR 1123.

preverjanje, o svoji poklicni usposobljenosti v državi članici gostiteljici, možnost pridobiti poklicni naziv te države članice; ker mora organ, če obdobje dejanske in redne poklicne dejavnosti vsaj treh let vključuje krajše obdobje poklicnega dela na področju prava države članice gostiteljice, prav tako upoštevati drugo morebitno poznavanje zakonodaje te države, ki ga lahko preveri med pogovorom; ker je treba, če dokazilo o izpolnjevanju teh pogojev ni zagotovljeno, odločitev, ki jo sprejme pristojni organ države gostiteljice, da ne podeli poklicnega naziva te države na podlagi dogovorov, ki to olajšujejo in so povezani s temi pogoji, obrazložiti in zanjo velja možnost pritožbe v skladu z nacionalno zakonodajo;

- (15) ker je zaradi gospodarskih in poklicnih razlogov naraščajoča tendenca, da odvetniki v Skupnosti opravljajo poklic skupaj, vključno v obliki združenj, postala resničnost; ker se dejstvo, da odvetniki pripadajo kakemu združenju v svoji matični državi članici, ne bi smelo uporabljati kot izgovor, da bi jim preprečili ali jih odvrnili od nastanitve v državi članici gostiteljici; in ker bi bilo treba državam članicam dopustiti sprejetje ustreznih ukrepov z legitimnim ciljem, da zavarujejo neodvisnost poklica; ker bi bilo treba zagotoviti nekatera jamstva v državah, ki dopuščajo skupno opravljanje poklica,

SPREJELA NASLEDNJO DIREKTIVO:

Člen 1

Predmet, področje uporabe in opredelitev pojmov

1. Namen te direktive je olajšati trajno opravljanje odvetniškega poklica s samozaposlitvijo ali redno zaposlitvijo v drugi državi članici kakor tisti, v kateri je bila pridobljena poklicna kvalifikacija.

2. V tej direktivi:

- (a) „odvetnik“ pomeni vsako osebo, ki je državljan kake države članice in je pooblaščen za opravljanje poklicnih dejavnosti pod enim od naslednjih poklicnih nazivov:

Belgija	Avocat/Advocaat/Rechtsanwalt
Danska	Advokat
Nemčija	Rechtsanwalt
Grčija	Δικηγόρος
Španija	Abogado/Advocat/Avogado/ Abokatu
Francija	Avocat
Irska	Barrister/Solicitor
Italija	Avvocato
Luksemburg	Avocat

Nizozemska	Advocaat
Avstrija	Rechtsanwalt
Portugalska	Advogado
Finska	Asianajaja/Advokat
Švedska	Advokat
Združeno kraljestvo	Advocate/Barrister/Solicitor

- (b) „matična država članica“ pomeni državo članico, v kateri je odvetnik pridobil pravico, da uporablja enega od poklicnih nazivov iz točke (a), pred opravljanjem poklica odvetnika v kaki drugi državi članici;
- (c) „država članica gostiteljica“ pomeni državo članico, v kateri odvetnik opravlja poklic v skladu s to direktivo;
- (d) „poklicni naziv iz matične države“ pomeni poklicni naziv, ki se uporablja v državi članici, v kateri je odvetnik pridobil pravico, da uporablja ta naziv, pred opravljanjem poklica odvetnika v državi članici gostiteljici;
- (e) „združenje“ pomeni vsakršen subjekt s pravno osebnostjo ali brez nje, ustanovljen v skladu z zakonodajo države članice, znotraj katerega odvetniki opravljajo svoje poklicne dejavnosti skupaj pod skupnim imenom;
- (f) „ustrezni poklicni naziv“ ali „ustrezni poklic“ pomeni poklicni naziv ali poklic, za katerega odgovarja pristojni organ, pri katerem se je odvetnik registriral v skladu s členom 3, „pristojni organ“ pa pomeni ta organ.

3. Ta direktiva se uporablja za odvetnike, ki opravljajo poklic kot samozaposleni, pa tudi za odvetnike, ki opravljajo poklic kot zaposleni v matični državi članici in po členu 8 v državi članici gostiteljici.

4. Opravljanje poklica odvetnika v smislu te direktive ne vključuje zagotavljanja storitev, ki jih zajema Direktiva 77/249/EGS.

Člen 2

Pravica do opravljanja poklica pod poklicnim nazivom iz matične države

Vsak odvetnik ima pravico, da v kateri koli drugi državi članici pod poklicnim nazivom iz svoje matične države trajno opravlja dejavnosti iz člena 5.

Za vključitev v poklic odvetnika v državi članici gostiteljici veljajo pogoji iz člena 10.

Člen 3

Registracija pri pristojnem organu

1. Odvetnik, ki želi opravljati poklic v drugi državi članici kakor tisti, v kateri je pridobil svojo poklicno kvalifikacijo, se mora registrirati pri pristojnem organu v tej državi.

2. Pristojni organ v državi članici gostiteljici registrira odvetnika po predložitvi potrdila, ki dokazuje njegovo registracijo pri pristojnem organu v matični državi članici. Zahteva lahko, da potrdilo, če ga predloži pristojni organ matične države članice, ne sme biti staro več kakor tri mesece. O registraciji obvesti pristojni organ v matični državi članici.

3. Za uporabo odstavka 1:

- v Združenem kraljestvu in na Irskem se odvetniki, ki opravljajo poklic pod drugim poklicnim nazivom kakor tistim, ki se uporablja v Združenem kraljestvu in na Irskem, registrirajo bodisi pri organu, pristojnem za poklic „barrister“ ali „advocate“, ali pri organu, pristojnem za poklic „solicitor“,
- v Združenem kraljestvu je organ, ki je pristojen za poklic „barrister“ iz Irske, tisti organ, ki je pristojen za poklic „barrister“ ali „advocate“, in organ, pristojen za poklic „solicitor“ iz Irske, organ, ki je pristojen za poklic „solicitor“,
- na Irskem je organ, ki je pristojen za poklic „barrister“ ali „advocate“ iz Združenega kraljestva, organ, ki je pristojen za poklic „barrister“, in organ, pristojen za poklic „solicitor“ iz Združenega kraljestva, organ, ki je pristojen za poklic „solicitor“.

4. Kjer ustrezní pristojni organ v državi članici gostiteljici objavi imena odvetnikov, registriranih pri njem, mora prav tako objaviti imena odvetnikov, registriranih na podlagi te direktive.

Člen 4

Opravljanje poklica pod poklicnim nazivom iz matične države

1. Če odvetnik opravlja poklic v državi članici gostiteljici pod poklicnim nazivom iz svoje matične države, mora biti ta naziv izražen v uradnem jeziku ali enem od uradnih jezikov njegove matične države članice, razumljivo in tako, da se je mogoče izogniti mešanju s poklicnim nazivom iz države članice gostiteljice.

2. Pri uporabi odstavka 1 lahko država članica gostiteljica zahteva od odvetnika, ki opravlja poklic pod poklicnim nazivom iz svoje matične države, da navede poklicno telo, katerega član je v svoji matični državi članici, oziroma sodne organe, pred katerimi je upravičen opravljati poklic v skladu z zakonodajo svoje matične države članice. Država članica gostiteljica lahko prav tako zahteva od odvetnika, ki opravlja poklic pod poklicnim nazivom iz svoje matične države, dodatno navedbo, da je registriran pri pristojnem organu v tej državi.

Člen 5

Področje dejavnosti

1. Ob upoštevanju odstavkov 2 in 3 odvetnik, ki opravlja poklic pod poklicnim nazivom iz svoje matične države, opravlja enake poklicne dejavnosti kakor odvetnik, ki opravlja poklic pod ustreznim poklicnim nazivom v rabi v državi članici gostiteljici, in lahko med drugim daje pravne nasvete o zakonodaji svoje matične države članice, o zakonodaji Skupnosti, o mednarodnem pravu in o zakonodaji države članice gostiteljice. V vsakem primeru pa mora spoštovati procesna pravila, ki se uporabljajo na nacionalnih sodiščih.

2. Države članice, ki na svojem ozemlju pooblastijo neko predpisano kategorijo odvetnikov za sestavljanje dokumentov za pridobitev pravice za upravljanje zapuščine umrlih oseb ter za pridobivanje in prenos lastniških deležev na zemljiščih, kar je v drugih državah članicah rezervirano za druge poklice kakor za odvetniški poklic, lahko izključijo iz takšnih dejavnosti odvetnike, ki opravljajo poklic pod poklicnim nazivom iz svojih matičnih držav, dodeljenim v eni od teh zadnjih držav članic.

3. Za opravljanje dejavnosti, ki se nanašajo na zastopanje ali obrambo stranke v sodnem postopku, in če zakonodaja države članice gostiteljice pridržuje takšne dejavnosti za odvetnike, ki opravljajo poklic pod poklicnim nazivom iz te države, le-ta lahko zahteva od odvetnikov, ki opravljajo poklic pod poklicnimi nazivi iz matične države, da delajo v povezavi z odvetnikom, ki opravlja odvetniški poklic pred zadevnim sodnim organom in bi po potrebi odgovarjal pred tem organom, ali z osebo, ki je pooblaščen za zastopanje strank pred tem sodiščem („avoué“).

Kljub temu pa lahko države članice za zagotovitev nemotenega delovanja pravosodnega sistema določijo posebna pravila glede dostopa do vrhovnih sodišč, kakor na primer uporabo specializiranih odvetnikov.

Člen 6

Pravila poklicnega ravnanja

1. Ne glede na pravila poklicnega ravnanja, ki veljajo za odvetnika v njegovi matični državi članici, veljajo za odvetnika, ki opravlja poklic pod poklicnim nazivom iz svoje matične države, enaka pravila poklicnega ravnanja kakor za odvetnike, ki opravljajo poklic pod ustreznim poklicnim nazivom iz države članice gostiteljice, v zvezi z vsemi dejavnostmi, ki jih opravlja na njenem ozemlju.

2. Odvetnikom, ki opravljajo poklic pod poklicnim nazivom iz svoje matične države, je treba zagotoviti ustrezno zastopstvo v poklicnih združenjih države članice gostiteljice.

Takšno zastopstvo vključuje vsaj pravico do glasovanja na volitvah v upravna telesa teh združenj.

3. Država članica gostiteljica lahko zahteva od odvetnika, ki opravlja poklic pod poklicnim nazivom iz svoje matične države, da bodisi sklene poklicno škodno zavarovanje ali postane član poklicnega jamstvenega sklada v skladu s pravili, ki jih ta država določi za poklicne dejavnosti, izvedene na njenem ozemlju. Kljub temu je odvetnik, ki opravlja poklic pod poklicnim nazivom iz svoje matične države, izvzet iz te zahteve, če dokaže, da je krit s sklenjenim zavarovanjem ali jamstvom, zagotovljenim v skladu s pravili njegove matične države, če je takšno zavarovanje oziroma jamstvo enakovredno v smislu pogojev in obsega kritja. Kjer je takšna enakovrednost le delna, lahko pristojni organ v državi članici gostiteljici zahteva, da se sklene dodatno zavarovanje ali dodatno jamstvo za pokritje elementov, ki jih ne zajema zavarovanje oziroma jamstvo, sklenjeno v skladu s predpisi matične države članice.

Člen 7

Disciplinski postopek

1. Če odvetnik, ki opravlja poklic pod poklicnim nazivom iz svoje matične države, ne izpolni veljavnih obveznosti v državi članici gostiteljici, se uporabijo procesna pravila, kazni in pravna sredstva, predvidena v državi članici gostiteljici.

2. Pred sprožitvijo disciplinskega postopka proti odvetniku, ki opravlja poklic pod poklicnim nazivom iz svoje matične države, pristojni organ v državi članici gostiteljici, kakor hitro je mogoče, obvesti pristojni organ v matični državi članici in mu preskrbi vse pomembne podrobnosti.

Prvi pododstavek se smiselno uporabi, kadar disciplinski postopek sproži pristojni organ matične države članice, ki ustrezno obvesti pristojni organ držav(-e) članic(-e) gostiteljic(-e).

3. Brez vpliva na pristojnost odločanja organa države članice gostiteljice, ta organ sodeluje ves čas disciplinskega postopka s pristojnim organom v matični državi članici. Zlasti mora država članica gostiteljica sprejeti preventivne ukrepe, ki zagotavljajo, da lahko pristojni organ v matični državi članici predloži predloge telesom, pristojnim za obravnavo morebitne pritožbe.

4. Pristojni organ v matični državi članici odloča v skladu s svojimi lastnimi procesnimi in materialnimi pravili, upoštevaje

odločbe pristojnega organa v državi članici gostiteljici, v zvezi z odvetnikom, ki opravlja poklic pod poklicnim nazivom iz svoje matične države.

5. Čeprav ni predpogoj za odločitev pristojnega organa v državi članici gostiteljici, da pristojni organ v matični državi članici začasno ali trajno odvzame dovoljenje za opravljanje poklica, to samodejno povzroči, da se zadevnemu odvetniku začasno ali trajno prepove opravljanje poklica pod poklicnim nazivom iz njegove matične države v državi članici gostiteljici.

Člen 8

Opravljanje poklica kot redne zaposlitve

Odvetnik, registriran v državi članici gostiteljici, pod poklicnim nazivom iz svoje matične države lahko opravlja poklic kot redno zaposleni odvetnik pri kakem drugem odvetniku, združenju ali odvetniški družbi ali pri javnem oziroma zasebnem podjetju v obsegu, ki ga država članica gostiteljica dovoljuje za odvetnike, registrirane pod poklicnim nazivom, ki se uporablja v tej državi.

Člen 9

Obrazložitev in pravna sredstva

V odločbah o zavrnitvi registracije iz člena 3 ali o preklicu takšne registracije in v odločbah, s katerimi se nalagajo disciplinski ukrepi, je treba navesti razloge, na katerih temeljijo.

Proti takšnim odločbam mora biti na voljo pravno sredstvo pred sodiščem v skladu z določbami nacionalne zakonodaje.

Člen 10

Enaka obravnava, kakor velja za odvetnika države članice gostiteljice

1. Odvetnik, ki opravlja poklic pod poklicnim nazivom iz svoje matične države ter je dejansko in redno najmanj tri leta opravljal dejavnost v državi članici gostiteljici na področju prava te države, vključno z zakonodajo Skupnosti, je za sprejem v poklic odvetnika v državi članici gostiteljici oproščen pogojev iz člena 4(1)(b) Direktive 89/48/EGS, „dejansko in redno opravljanje“ pa pomeni resnično izvajanje dejavnosti brez vsakršne prekinitve razen takšne, ki je posledica vsakdanjega življenjskega dogajanja.

Na zadevnem odvetniku je, da pristojnemu organu v državi članici gostiteljici preskrbi dokaz o takšnem dejanskem rednem opravljanju dejavnosti na področju prava države članice gostiteljice v obdobju vsaj treh let. V ta namen:

- (a) odvetnik preskrbi pristojnemu organu v državi članici gostiteljici vsakršne pomembne podatke in dokumentacijo, še posebno o številu zadev, s katerimi se je ukvarjal, in o njihovi naravi;
- (b) pristojni organ države članice gostiteljice lahko preveri dejansko in redno naravo opravljanje dejavnosti ter po potrebi zahteva od odvetnika, da zagotovi ustno ali pisno razlago ali dodatne podrobnosti glede podatkov in dokumentacije iz točke (a).

Odločitev pristojnega organa države članice gostiteljice, da kadar ni dokazana izpolnitev zahtev iz prvega pododstavka, ne dodeli oprostitev, mora biti obrazložena, proti odločbi pa je možna pritožba v skladu z nacionalno zakonodajo.

2. Odvetnik, ki opravlja poklic pod poklicnim nazivom iz svoje matične države, lahko kadar koli zaprosi za priznanje svoje diplome v skladu z Direktivo 89/48/EGS, da bi bil sprejet v poklic odvetnika v državi članici gostiteljici in da bi ga opravljal pod poklicnim nazivom, ki ustreza temu poklicu v tej državi članici.

3. Odvetniku, ki opravlja poklic pod poklicnim nazivom iz svoje matične države in je dejansko in redno opravljal poklicno dejavnost v državi članici gostiteljici najmanj tri leta, neko krajše obdobje pa na področju prava te države članice, lahko pristojni organ te države omogoči sprejem v poklic odvetnika v državi članici gostiteljici in mu dá pravico, da ga opravlja pod poklicnim nazivom, ki ustreza temu poklicu v tej državi članici, ne da bi moral izpolnjevati pogoje iz člena 4(1)(b) Direktive 89/48/EGS, pod pogoji in v skladu s postopki, ki so navedeni v nadaljevanju:

- (a) Pristojni organ države članice gostiteljice upošteva dejansko in redno poklicno dejavnost, opravljanjo v zgoraj navedenem obdobju, ter znanje in poklicne izkušnje na področju prava države članice gostiteljice ter vsakršno obiskovanje predavanj in seminarjev o pravu države članice gostiteljice, vključno s predpisi, ki urejajo poklicne navade in ravnanje.
- (b) Odvetnik preskrbi pristojnemu organu države članice gostiteljice vse pomembne podatke in dokumentacijo, še posebno o zadevah, s katerimi se je ukvarjal. Oceno odvetnikov

dejanske in redne dejavnosti v državi članici gostiteljici in oceno njegove zmožnosti, da nadaljuje dejavnost, ki jo je tam opravljal, je treba opraviti s pogovorom s pristojnim organom države članice gostiteljice, da se preverita rednost in dejanskost opravljanje dejavnosti.

Odločitev pristojnega organa države članice gostiteljice, da kadar ni dokazana izpolnitev zahtev iz prvega pododstavka, ne dodeli oprostitev, mora biti obrazložena, proti odločbi pa je možna pritožba v skladu z nacionalno zakonodajo.

4. Pristojni organ države članice gostiteljice lahko z obrazloženo odločbo, zoper katero je možna pritožba v skladu z nacionalno zakonodajo, odreče odvetniku uveljavljanje določb iz tega člena, če meni, da bi bilo to v nasprotju z javnim redom, še posebno zaradi disciplinskega postopka, pritožb ali podobnih okoliščin.

5. Predstavniki pristojnega organa, ki jim je zaupana obravnava prošnje, zagotovijo zaupnost vseh prejetih podatkov.

6. Odvetnik, sprejet v poklic odvetnika v državi članici gostiteljici, ima v skladu z odstavki 1, 2 in 3 pravico uporabljati poklicni naziv iz svoje matične države, izražen v uradnem jeziku ali enem od uradnih jezikov svoje matične države članice, skupaj s poklicnim nazivom, ki ustreza poklicu odvetnika v državi članici gostiteljici.

Člen 11

Skupno opravljanje poklica

Kjer je dovoljeno skupno opravljanje poklica v zvezi z odvetniki, ki opravljajo svoje dejavnosti pod ustreznim poklicnim nazivom v državi članici gostiteljici, se uporabljajo naslednje določbe za odvetnike, ki želijo opravljati dejavnosti pod tem nazivom ali se registrirati pri pristojnem organu:

- (1) Eden ali več odvetnikov iz istega združenja matične države članice, ki opravljajo poklic pod poklicnim nazivom matične države v državi članici gostiteljici, lahko opravlja svoje poklicne dejavnosti v podružnici ali zastopništvu svojega združenja v državi članici gostiteljici. Če pa so temeljna pravila, ki veljajo za to združenje v matični državi članici, nezdržljiva s temeljnimi pravili, določenimi z zakonom ali drugimi predpisi države članice gostiteljice, prevladajo ta pravila, če je njihovo izpolnjevanje utemeljeno zaradi javnega interesa za zaščito strank in tretjih oseb.

(2) Vsaka država članica mora omogočiti dvema ali več odvetnikom iz istega združenja ali iste matične države članice, ki opravljajo poklic na njenem ozemlju pod poklicnimi nazivi iz svoje matične države, dostop do neke oblike skupnega opravljanja poklica. Če omogoča država članica gostiteljica svojim odvetnikom izbiro med več oblikami skupnega opravljanja poklica, morajo biti iste oblike prav tako dostopne prej navedenim odvetnikom. Način, kako takšni odvetniki skupaj opravljajo poklic v državi članici gostiteljici, urejajo zakoni in drugi predpisi te države.

(3) Država članica gostiteljica sprejme ukrepe, potrebne, da se omogoči skupno opravljanje poklica tudi med:

(a) več odvetniki iz raznih držav članic, ki opravljajo poklic pod poklicnimi nazivi iz svoje matične države;

(b) enim odvetnikom ali več odvetniki iz točke (a) in enim odvetnikom ali več odvetniki iz države članice gostiteljice.

Način, kako takšni odvetniki skupaj opravljajo poklic v državi članici gostiteljici, urejajo zakoni in drugi predpisi te države.

(4) Odvetnik, ki želi opravljati poklic pod poklicnim nazivom iz svoje matične države, mora obvestiti pristojni organ v državi članici gostiteljici o dejstvu, da je član nekega združenja v svoji matični državi članici, in preskrbeti vse pomembne podatke o tem združenju.

(5) Ne glede na točke 1 do 4, če država članica gostiteljica odvetnikom, ki opravljajo poklic pod njenim ustreznim poklicnim nazivom, prepoveduje opravljati poklic odvetnika v združenju, v katerem nekatere osebe niso člani stroke, lahko na njenem ozemlju zavrne dovoljenje za opravljanje poklica odvetniku kot članu svojega združenja, ki je registriran pod poklicnim nazivom iz svoje matične države. Za združenje velja, da vključuje osebe, ki niso člani stroke:

— če je kapital združenja v celoti ali deloma v lasti, ali

— če ime, pod katerim opravlja poklicno dejavnost, uporabljajo, ali

— če pristojnost za odločanje v tem združenju dejansko ali po zakonu izvajajo

osebe, ki nimajo statusa odvetnika v pomenu iz člena 1(2).

Kadar temeljna pravila, ki veljajo za neko združenje odvetnikov v matični državi članici, niso združljiva s pravili, ki veljajo v državi članici gostiteljici, ali s tistimi iz prvega pododstavka, lahko država članica gostiteljica nasprotuje odprtju podružnice ali zastopništva na svojem ozemlju brez omejitve iz točke (1).

Člen 12

Ime združenja

Ne glede na način, kako odvetniki opravljajo poklic pod poklicnimi nazivi iz svoje matične države v državi članici gostiteljici, lahko uporabljajo ime katerega koli združenja, ki mu pripadajo v svoji matični državi članici.

Država članica gostiteljica lahko zahteva, da je treba poleg imena iz prvega pododstavka navesti pravno obliko združenja v matični državi članici in/ali imena morebitnih članov združenja, ki opravljajo poklic v državi članici gostiteljici.

Člen 13

Sodelovanje med pristojnima organoma matične države članice in države članice gostiteljice ter zaupnost

Da bi olajšali uporabo te direktive in preprečili, da bi se njene določbe zlorabljele z edinim namenom zaobiti pravila, ki veljajo v državi članici gostiteljici, pristojni organ v državi članici gostiteljici in pristojni organ v matični državi članici tesno sodelujeta in drug drugemu vzajemno pomagata.

Zagotavljata zaupnost izmenjanih podatkov.

Člen 14

Imenovanje pristojnih organov

Države članice do 14. marca 2000 imenujejo organe pristojne za prejem prošenj in za sprejemanje odločitev iz te direktive. Ta podatek sporočijo drugim državam članicam in Komisiji.

Člen 15

Poročilo Komisije

Najpozneje deset let po začetku veljavnosti te direktive Komisija poroča Evropskemu parlamentu in Svetu o napredku pri izvajanju te direktive.

Potem ko je opravila vsa potrebna posvetovanja, ob tej priložnosti predstavi svoje ugotovitve ter morebitne spremembe in dopolnitve obstoječega sistema.

Člen 16

Izvajanje

1. Države članice sprejmejo zakone in druge predpise, potrebne za usklajitev s to direktivo, do 14. marca 2000. O tem takoj obvestijo Komisijo.

Države članice se v sprejetih ukrepih sklicujejo na to direktivo ali pa sklic nanjo navedejo ob njihovi uradni objavi. Način sklicevanja določijo države članice.

2. Države članice predložijo Komisiji besedila temeljnih predpisov nacionalne zakonodaje, sprejetih na področju, ki ga ureja ta direktiva.

Člen 17

Ta direktiva začne veljati z dnem objave v *Uradnem listu Evropskih skupnosti*.

Člen 18

Naslovniki

Ta direktiva je naslovljena na države članice.

V Bruslju, 16. februarja 1998

Za Evropski parlament

Predsednik

J. M. GIL-ROBLES

Za Svet

Predsednik

J. CUNNINGHAM